

Chlapec so saxofónom

hudba: Miro Jaroš, Marek Danko
text: Zuzana Kubašáková, Miro Jaroš

$\text{♩}=80$

A A A

1. Krá - čal chla- pec, mes-tom krá - čal,
u-zí-me-ný a-ko vtá - ča, cez ple-ce sny pre-ve-se-né mal. A na dru-hom ple-ci nie - sol,

A A D A

svo-ju vý-hru, svo-je e-so, nie-čo vzáć-ne, čo mu de-do dal. Zas-tal ná-hle pri fon-tá - ne,

Dmaj7 E D E(sus4) E Hm7 C \sharp m⁷

pri kto-rej sa kon-cert sta-ne, cí-til te-lo u-bo-le - né. Mráz ho bo-dal a-ko tí - ne,

Dmaj7 E D E(sus4) E

vy-bral z púz-dra o - pa - tr-ne sa-xo-fón - de - dič - stvo cen - né R:A on

A A/C \sharp D A A/C \sharp D Hm7 F \sharp m⁷ D

hral, hral, hral, on hral, hral, hral. Šfás-tné a ve - se - lé_vám prial. Stá-le

A A/C \sharp D A A/C \sharp D Hm7 F \sharp m⁷ D

hral, hral, hral, on hral, hral, hral. Svo-je srd - ce mes-tu da-ro - val.

2. Nepozerá na záveje,
v srdci, tam ho hudba hreje.
Sen o domove chvíľu sa mu zdal.
Ľudia išli svojou cestou,
len on nemal svoje miesto.
Skrehnutý sám na námestí stál.

Ďalej hral a tóny tvoril,
ozvenou pohládzal domy
a menil sa na anjela.
Teraz na nás z nebies hľadí,
či sa dole máme radi,
vedľáska znamená tak veľa.

A odvtedy, vždy keď príde vianočný čas, počut' nad mestom vyhrávať saxofón. Ľudia hovoria....
že tá hudba je dar od neznámeho chlapca, ktorý sa premenil na anjela a dohliada na nás zhora,
aby sme sa nezabudli ľúbit'.